

Česko-německé online setkání – neděle 20.3.2022 v 17:00

Téma: **Kříž – místo smíření**

Roman Hota

Dnes se zamýšlíme nad jednou ze symbolik kříže - **smíření**. Začnu příběhem, který se stal v 16. stol. v Nové Vésce, vesnička 5 km od Bruntálu za Starým Městem. U cesty tam stojí dva malé smírčí kříže, k nimž se pojí příběh, který vám chci vyprávět.

Na svatodušní pondělí (letnice) se vraceli dva bratři, synové šafáře, ze sečení trávy. Noc před tím trávili oba dva na tancovačce a oba se vášnivě zamilovali do stejného děvčete. Mladší bratr navrhl, že se ten starší lásky může vzdát, protože bude zákonným dědicem a najde si lepší, než prosté děvče. Starší, popudlivý bratr to ostře odmítl, mezi bratry došlo ke sporu, během kterého použili ostrých kos. Z tohoto souboje, hnaného žárlivostí, byli oba zraněni tak těžce, že oba zemřeli po několika hodinách. Už se nedozvíme, zda se bratři stihli před smrtí usmířit. Na trvalou památku této smutné události byly z pískovce zhotoveny dva **smírčí kříže**, které zde stojí dodnes.

O několik staletí později ve stejném kraji došlo k dalšímu sporu. Tentokrát to nebyli dva bratři, ale rovnou dva národy. Přišla válka, Češi a Němci si začali ubližovat až to vyústilo vyhnáním sudetských Němců. Je nám líto, že podobně jak u těch dvou bratrů i zde nedošlo včas ke smíření a bylo zraněno mnoho srdcí a prolito mnoho nevinné krve. Nechceme však, aby se nesmířlivost přenášela na další generace, proto se modlíme a usilujeme o smíření a odpuštění v našem regionu. Skutečnost, že máme dnes společné setkání Čechů a Němců svědčí o tom, že **ke smíření dochází**.

Dnes jsou zde mezi námi někteří poprvé, chceme proto znovu využít této příležitosti a **zástupně za naše předky vyjádřit lítost a prosit vás o odpuštění všech zvěrstev, kterých se Češi dopustili na Vás sudetských Němcích**. Modlíme se, aby nám všem dal Bůh sílu ke smíření a odpuštění.

Mám za to, že jediné místo, kde může dojít k opravdovému smíření je **Kristův kříž**. Pokusím se to vysvětlit. Za čtyři týdny budeme slavit Velikonoce a jak víme, Ježíšova zástupná smrt na kříži a jeho následné vzkříšení jsou jádrem křesťanské víry. **Jaký význam má však nespravedlivá poprava nevinného člověka a jakou to má souvislost s naším vzájemným odpuštěním a smířením?**

Abychom tomu lépe porozuměli, přeneseme se na chvíli do starodávného Izraele a podíváme se, jak se tam vypořádávali s otázkou viny a odpuštění. Pán Bůh dal svému lidu zákon (Desatero) a kdo ho porušil, zhřešil, byl vinen a zasloužil si trest. To je projev Boží spravedlnosti. Ale Bůh je zároveň milosrdný, a proto připravil lidem řešení – možnost přenést vinu na někoho jiného. Tento princip byl uplatňován u tzv. **smírčích obětí**. Hříšník musel přivést před Boha obětní zvíře, vložit ruku na hlavu zvířete a takto symbolicky přenést svou vinu na nevinné obětní zvíře. Tento akt byl doprovázen **ústním vyznáním** hříchů kajícího. Pak měl zvíře porazit. Kněz vzal krev z oběti a pomazal rohy oltáře. **„Bez prolití krve není odpuštění.“** (Žid 9:22b)

Asi nás teď napadne, že přece význam a hodnota nějakého zvířete se nemůže rovnat hodnotě člověka a závažnosti hříchu. Ano, bylo to v podstatě jen symbolické. **Princip skutečného přenesení viny byl naplněn až v zástupné smrti Pána Ježíše na kříži.** On byl tím skutečným **obětním beránkem**, který *„na svém těle vzal naše hříchy na kříž ...“* (1 Petrův 2:24), stal se v tu chvíli tím největším hříšníkem na světě a byl potrestán krutou smrtí na kříži. To vše podstoupil místo nás, kdo jsme porušili Boží zákon. Bůh Otec je nyní s obětí spokojen, spravedlivý trest byl vykonán a Boží hněv utišen.

Jak to však souvisí s odpuštěním a smířením? Abychom se mohli smířit ať už s Bohem nebo s lidmi, musíme **nejdřív vyrovnat dluhy**. Každý, komu bylo ublíženo a vůči komu jsme se provinili, právem vyžaduje spravedlivou odplatu a odčinění (kompenzací) křivd. I Pán Bůh je spravedlivý a požaduje trest pro hříšníky.

Problém je, že **jsou provinění, kdy nejsme schopni v plnosti splatit dluh a odčinit nepravosti**. Často ani ve hmotné, materiální rovině natož, abychom byli schopni uzdravit zraněná srdce a vykompenzovat psychickou újmu či dokonce vrátit zmařený život. A pokud toho nejsme schopni, pak nám **nezbývá, než přiznat vinu, zažádat o prominutí dluhů a prosit o odpuštění**. A právě zde přichází na řadu uplatnění principu přenesení viny. Bůh Otec nám nabízí možnost přenést naši vinu i se všemi dluhy na Ježíše. Exekuce Božího Syna byla provedena na kříži, dluh byl splacen a Bůh se vzdává nároků na odškodnění a může nám odpustit. *„Jestliže své hříchy (Bohu) vyznáváme, on je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti.“* (1 Janův 1:9) **Je neskutečné, jak nás musel Bůh milovat, že byl ochoten toto podstoupit!** (Jan 3:16) Odpuštění nejde vymáhat, **je to DAR!**

Bůh je také schopen vykompenzovat újmy a vyrovnat všechny naše dluhy. On je schopen požehnat v hmotných věcech, má moc uzdravit zraněná srdce a dokonce i vrátit život. Vždyť Ježíš říká: *„Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.“* (Jan 11:25)

Boží odpuštění a následné smíření s lidmi má přesah do řešení sporů v mezilidských vztazích. Nejen, že je to ideální model smíření, ale navíc, když si uvědomíme, jak hluboce jsme každý porušili Boží zákon a provinili se proti samému Bohu, a **přesto nám Bůh nabízí odpuštění**, pak je pro nás daleko snazší odpustit někomu, kdo se provinil proti nám.

V tomto světle Božích principů smíření si i v naší iniciativě smíření uvědomujeme, že jako Češi jsme ublížili sudetským Němcům. **Vidíme křivdu, kterou jsme napáchali a kdybychom mohli, tak bychom ji rádi napravili (kompenzovali)**. Nejsme však toho schopni, proto **přicházíme s prosbou za odpuštění**.

V tomto postním období a s blížícími se Velikonocemi chci vám všem popřát radost ze vzkříšeného Krista a milost ke smíření s Bohem i s lidmi.

Kristův kříž je místem opravdového smíření.

„Otcí zalíbilo, aby skrze Ježíše smířil všechno se sebou a způsobil pokoj skrze krev jeho kříže“ (Koloským 1:19-20)

Czech-German online meeting – Sunday 20.3.2022 v 17:00

Biblical reflection – Roman Hota

Topic: **The Cross - a place of reconciliation**

Today we reflect on one of the symbols of the cross - **reconciliation**. I'll start with a story that happened in the 16th century in Nová Veska, a village 5 km from Bruntál, outside the Old Town (Altstadt). There are two small atonement (reconciliation) crosses by the roadside there, to which the story I want to tell you is connected.

On Pentecost (Whit) Monday, two brothers, sons of a farmer, were returning from mowing the grass. The night before, they had both spent the night at a dance and both fell passionately in love with the same girl. The younger brother suggested that the elder brother could give up his love because he would be the rightful heir (inheritor) and find a better one, than a commoner simple girl. The older, short-tempered brother sharply refused, and an argument arose between the brothers, during which they used sharp scythes. From this fight, driven by jealousy, both were so badly injured that they both died after a few hours. We will never know whether the brothers managed to reconcile before their deaths. As a lasting memorial of this sad event, two reconciliation (atonement) crosses were made of sandstone and still stand there today.

A few centuries later, another dispute occurred in the same region. This time it was not two brothers, but **two nations**. The war came, the Czechs and Germans started to hurt each other until it resulted in the expulsion of the Sudeten Germans. We regret that, as with the two brothers, there was no timely reconciliation and many hearts were wounded and much innocent blood was spilled. However, we do not want the intransigence (unforgiveness) be passed on to the next generation, so we pray and seek reconciliation and forgiveness in our region. The fact that we have a joint meeting of Czechs and Germans today is a testimony to the fact that reconciliation is taking place.

Some are here with us today for the first time, so we want to take this opportunity again to express our **regret on behalf of our ancestors and to ask for forgiveness for all the atrocities that the Czechs have committed against you Sudeten Germans**. We pray that God will give us all the strength to reconcile and forgive.

I believe that the only place where true reconciliation can take place is the **cross of Christ**. I will try to explain. In four weeks, we will celebrate Easter, and as we know, Jesus' vicarious (substitutional) death on the cross and his subsequent resurrection are at the heart of the Christian faith. **But what is the significance of the unjust execution of an innocent man and what does this have to do with our forgiveness and reconciliation with one another?**

To understand this better, let us travel for a moment to ancient Israel and see how they dealt with the **issue of guilt and forgiveness**. The Lord God gave His people **the law** (the Ten Commandments) and whoever broke it sinned, was guilty and deserved punishment. This is a manifestation of God's justice. But God is also merciful, so He provided a solution for the people - the option of shifting (transferring) the blame (the guilt) to someone else. This principle was applied to the so-called **propitiatory (atoning) sacrifice**. The sinner had to bring a sacrificial animal before God, place his hand on the animal's head, and thus symbolically transfer his guilt to the innocent sacrificial animal. This act was accompanied by a **verbal confession** of the penitent's (repentant's) sins. Then he was to slaughter the animal. The priest took the blood from the sacrifice and anointed the horns of the altar. **"Without the shedding of blood, there is no forgiveness."** (Heb 9:22b)

It may occur to us now that the importance and value of an animal cannot be equal to the value of a human being and the gravity of sin. Yes, it was essentially symbolic. **The principle of the actual (real) transfer of guilt was only fulfilled in the substitutionary death of the Lord Jesus on the cross.** He was the real **sacrificial lamb** who ***"took our sins in his body on the cross ..."*** (1 Peter 2:24), became the greatest sinner in the world at that moment, and was punished by a cruel death on the cross. He went through all this in the place of us who have broken God's law. God the Father is now satisfied with the sacrifice, the just (righteous) punishment has been carried out, and God's wrath has been appeased (assuaged).

But what does this have to do with forgiveness and reconciliation? In order to be reconciled, whether with God or with men, we must first settle (pay) our debts. Anyone who has been wronged and against whom we have wronged, rightfully demands just (righteous) retribution and atonement (reparation, compensation) for the wrongs done to them. Even the Lord God is just and demands punishment for sinners.

The problem is that there are **transgressions (wrongs) where we are unable to fully repay the debt and atone for the wrongs**. Often not even in the physical, material sense, not to mention being able to heal wounded hearts and make up for the psychological damage or even to restore a life that was lost. And if we are unable to do so, then we have no choice but to **admit guilt, ask for remission of debts and beg forgiveness**. This is where the principle of blame-shifting comes in. God the Father offers us the opportunity to transfer our guilt and all our debts to Jesus. The execution of the Son of God was carried out on the cross, the debt was paid, and God gives up His claim (right) to compensation and can forgive us. ***"If we confess our sins (to God), he is faithful and righteous to forgive us our sins, and to cleanse us from all unrighteousness."*** (1 John 1:9) **It is unbelievable how much God must have loved us to be willing to go through this!** (John 3:16) Forgiveness cannot be exacted (demanded), **it is a GIFT!**

God is also able to make amends (compensate for injuries) and settle all our debts. He is able to bless in material things, has the power to heal wounded hearts and even restore life. For Jesus says, ***"I am the resurrection and the life. He who believes in me, though he die, yet shall he live."*** (John 11:25)

God's forgiveness and subsequent reconciliation with people has overlapping implications for resolving disputes in interpersonal relationships. Not only is it an ideal model of reconciliation, but moreover, when we realize how deeply we have each broken God's law and offended against God Himself, yet **God offers us forgiveness**, then it is much easier for us to forgive someone who has trespassed (offended) against us.

In this light of God's principles of reconciliation, we also realize in our "reconciliation initiative" that as Czechs we have harmed the Sudeten Germans. **We see the wrong we have done and if we could, we would like to make amends (to compensate for the injustice). However, we are unable to do so, so we come with a plea for forgiveness.**

In this season of Lent and with Easter approaching, I want to wish you all joy of the risen Christ and the grace to be reconciled to God and to men.

The cross of Christ is the place of true reconciliation.

"It pleased the Father to reconcile all things to himself through Jesus and made peace through the blood of his cross" (Colossians 1:19-20)

Tschechisch-deutsches Online-Treffen - Sonntag 20.3.2022 um 17:00

Thema: **Das Kreuz - ein Ort der Versöhnung**

Roman Hota

Am heutigen Tag wollen wir über eines der Symbole des Kreuzes nachdenken - **die Versöhnung**. Ich möchte mit einer Geschichte beginnen, die sich zugetragen hat im 16. Jahrhundert, in Nova Veska, einem Dorf 5 km von Bruntál entfernt. Dort stehen zwei kleine Versöhnungskreuze am Straßenrand, mit denen die Geschichte, die ich Ihnen erzählen möchte, zusammenhängt.

Am Pfingstmontag kehrten zwei Brüder, Söhne eines Bauern, vom Mähen des Rasens zurück. Am Abend zuvor hatten sie beide die Nacht auf einer Tanzveranstaltung verbracht und sich beide leidenschaftlich in dasselbe Mädchen verliebt. Der jüngere Bruder schlug vor, dass der ältere Bruder seine Liebe aufgeben könnte, da er der rechtmäßige Erbe sei und eine bessere Frau finden würde, als ein einfaches Mädchen. Der ältere, erregbare Bruder lehnte dies entschieden ab, woraufhin es zu einem Streit zwischen den Brüdern kam, bei dem sie scharfe Sensen einsetzten. Bei diesem Kampf, der von Eifersucht getrieben war, wurden beide so schwer verletzt, dass sie nach einigen Stunden starben. Wir werden nie erfahren, ob es den Brüdern gelungen ist, sich vor ihrem Tod zu versöhnen. Als bleibendes Mahnmal für dieses traurige Ereignis wurden zwei **Versöhnungskreuze** aus Sandstein errichtet, die noch heute dort stehen.

Einige Jahrhunderte später kam es in demselben Gebiet zu einem weiteren Streit. Diesmal waren es nicht zwei Brüder, sondern zwei Nationen. Der Krieg kam, die Tschechen und die Deutschen fingen an, sich gegenseitig zu verletzen, und das führte zur Vertreibung der Sudetendeutschen. Wir bedauern, dass es, wie bei den beiden Brüdern, keine rechtzeitige Versöhnung kam und viele Herzen wurden verwundet und viel unschuldiges Blut wurde vergossen. Wir wollen jedoch nicht, dass die Unversöhnlichkeit an die nächsten Generationen weitergegeben wird, und suchen daher nach den Wegen zur Versöhnung und Vergebung in unserem Gebiet. Die Tatsache, dass wir heute ein gemeinsames Treffen von Tschechen und Deutschen haben, ist ein Zeugnis dafür, dass **die Versöhnung beginnt**.

Einige von Ihnen sind heute zum ersten Mal bei uns, deshalb möchten wir diese Gelegenheit noch einmal nutzen um unser Bedauern auszudrücken und Sie um Vergebung für alle Gräueltaten zu bitten die die Tschechen an euch Sudetendeutschen begangen haben. Wir beten, dass Gott uns allen die Kraft gibt, uns zu versöhnen und zu vergeben.

Ich glaube, dass der einzige Ort, an dem wahre Versöhnung erreicht werden kann, am **Kreuz Christi** liegt. Ich werde es versuchen zu erklären. In vier Wochen feiern wir Ostern, und wie wir wissen, sind der stellvertrete Tod Jesu am Kreuz und seine anschließende Auferstehung das Kernelement des christlichen Glaubens. **Doch welche Bedeutung hat die ungerechte**

Hinrichtung eines Unschuldigen und wie hängt damit Vergebung und Versöhnung zusammen?

Um dies besser zu verstehen, sollten wir einen Blick auf das alte Israel werfen und sehen, wie dort mit dem Thema Schuld und Vergebung umgegangen wurde. Gott, der Herr, gab seinem Volk ein Gesetz (die Zehn Gebote), und wer es übertrat, beging eine Sünde, war schuldig und verdiente Strafe. Dies ist eine Äußerung der Gerechtigkeit Gottes. Aber Gott ist auch barmherzig, und so bot er den Menschen eine Lösung an - die Möglichkeit, die Schuld auf jemand anderen zu schieben. Dieser Prinzip wurde auf das so genannte **Versöhnungsoffer** angewandt. Der Sünder musste ein Opfertier vor Gott bringen, seine Hand auf den Kopf des Tieres legen und so seine Schuld symbolisch auf das unschuldige Opfertier übertragen. Dieser Akt wurde von einem **mündlichen Sündenbekenntnis** des Büßers begleitet. Dann sollte er das Tier schlachten. Der Priester nahm das Blut des Opfers und salbte damit die Hörner des Altars. Wie im Gottes Wort geschrieben ist - **"Ohne Blutvergießen gibt es keine Vergebung"**. (Heb 9,22b)

Wahrscheinlich kommt uns jetzt in den Sinn, dass die Bedeutung und der Wert eines Tieres nicht mit dem Wert eines Menschen und der Schwere der Sünde gleichzusetzen ist. Ja, es war im Wesentlichen symbolisch. **Das Prinzip der tatsächlichen Übertragung der Schuld wurde erst durch den stellvertreten Tod des Herrn Jesus am Kreuz erfüllt**. Er war das wahre Opferlamm, das **"unsere Sünden am Kreuz auf sich nahm ..."**. (1 Petrus 2:24), wurde der größte Sünder der Welt und mit einem grausamen Tod am Kreuz bestraft. Er hat all dies anstelle von uns, die wir Gottes Gesetz gebrochen haben, durchgemacht. Gott, der Vater, ist nun mit dem Opfer zufrieden, die gerechte Strafe ist vollzogen, und Gottes Zorn ist besänftigt.

Aber was hat das mit Vergebung und Versöhnung zu tun? Um versöhnt zu werden, sei es mit Gott oder mit den Menschen, **müssen wir zunächst unsere Schulden begleichen**. Jeder, dem Unrecht widerfahren ist und gegen den wir Unrecht getan haben, verlangt zu Recht gerechte Vergeltung und Wiedergutmachung (Entschädigung) für das begangene Unrecht. Auch Gott, der Herr, ist gerecht und fordert die Bestrafung von Sündern.

Das Problem ist, dass es **Übertretungen gibt, bei denen wir nicht in der Lage sind, die Schuld vollständig zu begleichen und für das Unrecht zu büßen**. Oft nicht einmal im materiellen Sinne, schon gar nicht verwundete Herzen zu heilen und den psychologischen Schaden wieder gut zu machen oder sogar ein Leben zurückzugeben. Und wenn wir dazu nicht in der Lage sind, **dann bleibt uns nichts anderes übrig, als Schuld zu bekennen, um Vergebung zu bitten**. Hier kommt das Prinzip der Schuldverschiebung ins Spiel. Gott, der Vater, bietet uns die Möglichkeit, unsere Sünden und alle unsere Schulden auf Jesus zu übertragen. Die Hinrichtung des Gottessohnes wurde am Kreuz vollendet, die Schuld wurde beglichen, und Gott gibt seinen Anspruch auf Wiedergutmachung auf und kann uns vergeben.

"Wenn wir (dem Gott) unsere Sünden bekennen, ist er treu und gerecht, dass er uns die Sünden vergibt und uns reinigt von aller Ungerechtigkeit." (1. Johannes 1:9) **Es ist unglaublich, wie sehr Gott uns geliebt haben muss, um bereit zu sein, dies zu tun!** (Johannes 3:16) Die Vergebung kann nicht eingefordert werden, **sie ist ein GESCHENK!**

Gott ist auch fähig, all unsere Schulden wiedergutzumachen und zu begleichen. Er ist in der Lage, materielle Dinge zu segnen, hat die Macht, verwundete Herzen zu heilen und sogar Leben wiederherzustellen. Denn Jesus sagt: ***"Ich bin die Auferstehung und das Leben. Wer an mich glaubt, der wird leben, auch wenn er stirbt."*** (Johannes 11:25)

Gottes Vergebung und die anschließende Versöhnung mit den Menschen hat übergreifende Auswirkungen auf die Lösung von Konflikten in zwischenmenschlichen Beziehungen. Es ist nicht nur ein ideales Modell der Versöhnung, sondern wenn wir erkennen, wie tief wir alle Gottes Gesetz gebrochen und gegen Gott selbst verstoßen haben, **und dennoch bietet Gott uns Vergebung an**, dann ist es für uns viel einfacher, jemandem zu vergeben, der sich an uns vergangen hat.

In diesem Licht der göttlichen Prinzipien der Versöhnung erkennen wir auch in unserer Versöhnungsinitiative, dass wir als Tschechen den Sudetendeutschen Unrecht getan haben. **Wir sehen das Unrecht, das wir begangen haben, und würden es gerne wiedergutmachen (entschädigen), wenn wir könnten.** Aber wir sind nicht in der Lage, das zu tun, also **kommen wir mit der Bitte um Vergebung.**

In dieser Fastenzeit und dem nahenden Osterfest möchte ich Ihnen zwei Sachen wünschen - Freude, die wir auf dem auferstandenen Christus finden und die Gnade, mit Gott und den Menschen versöhnt zu sein.

Das Kreuz Christi ist der Ort der wahren Versöhnung.

"Es hat dem Vater gefallen, alle Dinge mit sich selbst zu versöhnen durch Jesus und hat Frieden gemacht durch das Blut seines Kreuzes"

(Kolosser 1:19-20)